



- Eg veit, tað eru fleiri, sum sakna handilin, og tað eru fleiri, sum sakna at kunna keypa eina pylsu, hot-dog ella ein góðan burgara

- EG HAVI IKKI VANT MEG VIÐ TAÐ ENN

Elisabeth Myllhamar, sum hevur havt kiosk og seinni matvøruhandil í Skálavík síðan 1989, læt í fjør aftur, tá hon gjørdist sjúk

Vilmund Jacobsen

Elisabeth Myllhamar, sum er fødd hin 24. september í 1949, hevur altíð verið ein virkin kvinna - ja, vit kunnu siga, at hon hevur verið ein nútímans kvinna, sum ongantíð hevur dugað at gingið heima.

Í dag er hon 71 ár. Hon hevur sitið í bygðarráðnum í Skálavík trýggjar setur, men nú stillar hon ikki upp aftur. Hon hevur eisini verið skrivari í Skálavíkar kommunu síða hin 1. januar í 1985, og tað er hon framvegis.

- Eg haldi, tað er ein fyrimunur at duga at finna dyrnar, tá tíðin kemur, og nú havi eg valt at gevast í bygðarráðnum, sigur hon.

Langt arbeiðslív

Elisabeth Myllhamar arbeiðdi í meira enn 30 ár í handlinum á Mølini í Skálavík. Her byrjaði hon í mai mánaði í 1972 og arbeiðdi, til handilin lat aftur í 2005.

- Tey fyrstu fyra árin í Mølini var eg í handlinum burturav. Síðan fór eg á skriv-

stovuna at arbeiða, og sum skrivstovufólk í lítlari fyrirkøku hjálpti tú eisini til í handlinum, tá á stóð. Umframt handilin, høvdu vit eisini posthús og avgreiðslu fyri Føroya Bjór.

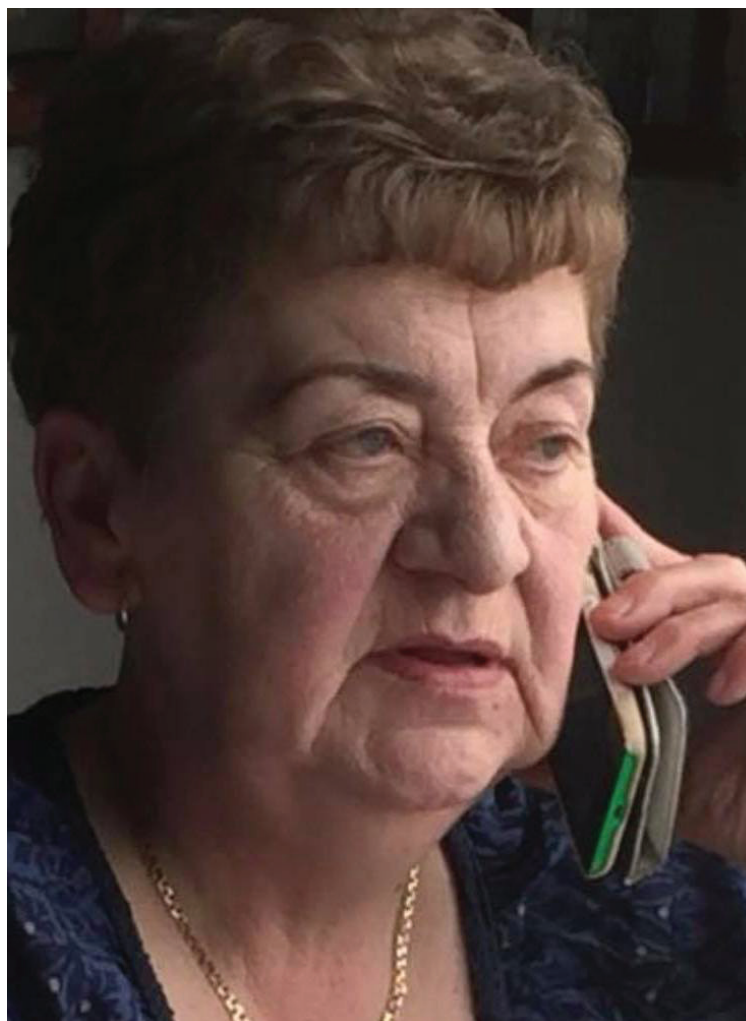
Men, tað var ikki nóg mikið hjá Elisabeth Myllhamar at arbeiða á Mølini. Í 1989 lat hon eisini upp eigna kiosk og grillbar í Skálavík, og her hevði hon opið um kvøldarnar, tá handilin á Mølini var stongdur.

- Eg fór eisini at selja matvørur, tá handilin á Mølini lat aftur í 2005. Tá slókti eg fri-ture-grýtuna, tí roykurin frá henni sampakkar ikki við sølu av matvørum annars. Eg hevði tó framvegis pylsur, hot-dog, búffar og ymiskt annað heilt til, eg lat aftur, sigur hon.

Gjørdist sjúk

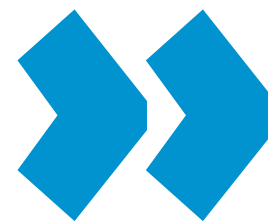
Í fjør gjørdist Elisabeth Myllhamar sjúk og sá seg noydda at gevast við handilsvirkseminum. Í dag hevur hon tað nógv betri, og tað gongur tíbetur skjótt framá.

- Eg veit, tað eru fleiri, sum sakna handilin, og tað eru fleiri, sum sakna at kunna keypa eina



- Tað er ein fyrimunur at duga at finna dyrnar, tá tíðin kemur, heldur 71 ára gamla, Elisabeth Myllhamar, sum ikki stillar upp aftur

pylsu, hot-dog ella ein góðan burgara. Tað eru eisini tey, sum sakna at kunna keypa vanligu gerandisvørurnar. Hevur tú



Eg sakni at mæta teimum ungu, sum vóru mær so trúføst

verið aðrastaðni og keypt, og okkurt vantar í keypinum, hevur tað verið so ómakaleyst at keypa í Skálavík, sigur hon.

Hóast Elisabeth Myllhamar hevur verið virkin, síðan hon var blaðung, sigur hon seg ongantíð í lívinum hava søkt eitt starv.

- Nei, eg havi ongantíð søkt eitt starv. Tað hevur altíð verið soleiðis, at eg havi verið spurd, um eg kann koma til arbeiðis. Nú handilin í Skálavík er stongdur, dugi eg illa at venja meg við tað, og eg sakni at mæta teimum ungu, sum vóru vóru mær so trúføst, sigur Elisabeth Myllhamar.